

РЕШЕНИЕ

№ 4038

гр. София, 06.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 15.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **7409** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на Л. У. – гражданин на Л, срещу Решение № УП - 136 от 01.10.2010 г. на И. О. П. Държавна агенция за бежанците, с което е отказано да му бъде даден статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на решението, поради това, че: административният акт не е мотивиран: административният О. неправилно е приел, че не са нови обстоятелства, тъй като такива произтичат от постоянно променящата се обстановка в Л. В съдебно заседание твърди, че в Б е дошъл с турски кораб, без да притежава паспорт и не е искал да слезе от кораба, но граничните полицаи му обещали закрила. Искането е да бъде отменено оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, заедно с назначения от Съда преводач и поддържа жалбата си.

Ответникът - Държавна агенция за бежанците се представлява от юрисконсулт, който оспорва жалбата като неоснователна.

Прокурорът П. Софийската градска прокуратура изразява мотивирано становище за законосъобразност на оспорения акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доводите на

оспорващия и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

От приетата като доказателства по делото административна преписка се установява, че жалбоподателят е влязъл в РБ през 2007 г. без документ за самоличност, укрит на турски кораб, където бил заловен от служители на „Гранична Полиция“. За първи път през същата година е предявил пред Д. искане да му бъде предоставен статут. Искането си мотивирал с причини от икономически характер. С решението си интервюиращият О. отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут. След жалба това решение е оставено в сила с решение на АССГ. Второто му искане за статут е от м. 09. 2007 г., а решението за отказ е потвърдено с друго решение на АССГ. През 2009 г. председателят на Д. е постановил решение за отказ да бъде предоставен статут, по молба от чужденеца от 2009 г., което е потвърдено от състав на ВАС.

За четвърти път чужденецът е подал молба за предоставяне на статут по реда на ЗУБ, във връзка с която е издадено процесното Решение № УП - 136 от 01.10.2010 г. на И. О.. Началото на поредното административно производство е поставено с подадена молба, рег. № УП-2806/15.09.2010 г., потвърдена с молба от 28.09.2010 г. На 28.09.2010 г. е съставен регистрационен лист, с които, на основание чл. 68, ал. 1, т. 3 ЗУБ е образувано ускорено производство. На 29.09.2010 г. е направен опит да бъде проведено интервю, но, както е отразено в решението, чужденецът е осуетил провеждането му, като се държал грубо.

П. наличието на тези данни интервюиращият О. П. Д. е приел, че молбата е явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 ЗУБ. Решение № УП - 136 от 01.10.2010 г. е връчено на жалбоподателя на 04.10.2010 г. в присъствието на преводач, а жалбата срещу това решение е постъпила чрез административния О. на 05.10.2010 г., с оглед на което е процесуално допустима, като подадена в срок, от лице с правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваният административен акт е законосъобразен, като издаден в срока, определен в чл. 70, ал. 1 ЗУБ от компетентен административен О. – И. О. от Държавна агенция за бежанците П. МС, определен със Заповед № 80/2010 г. на председателя на Д., на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ да провежда ускорени производства по същия закон. Не са налице отменителни основания, по смисъла на чл. 146 АПК.

Императивната разпоредба на чл. 70, ал. 1 ЗУБ задължава компетентния О., в срок до три дни от образуване на ускорено производство да вземе решение за: отхвърляне на молбата като явно неоснователна по чл. 13, ал. 1; за прекратяване на производството по чл. 13, ал. 2 или чл. 15, ал. 1, т. 6, 8 и 9 или за образуване на производство по общия ред.

За да отхвърли молбата, интервюиращият О. се е позовал на чл. 13, ал. 1, т. 5 ЗУБ. Съгласно тази норма, молбата на чужденец за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут се отхвърля като явно неоснователна, когато, от една страна не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал.

1, 6 и 8, и кумулативно от друга страна, е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Административният О. е приел липса на обстоятелства по чл. 8, ал. 1, ал. 9, съответно по чл. 9, ал. 1, ал. 6 и ал. 8 ЗУБ. Съгласно текста на чл. 8, ал. 1 ЗУБ, статут на бежанец в Р. Б се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Предоставянето на хуманитарен статут от друга страна е предпоставено от наличие на принуда върху чужденеца да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт – чл. 9, ал. 1. В конкретния случай чужденецът, противно на изложените в жалбата твърдения не се е позовал на никакви нови обстоятелства. Позицията на „постоянно променящата се обстановка в Л” не е конкретизирана и не е подкрепена с доказателства. След отмяната на текста на ал. 2, чл. 70 ЗУБ, съществувал преди изменението (ДВ, брой 52/2007 г.), за интервюиращия О. не съществува задължение да се произнася изрично относно сигурността на държавата на произход на чужденеца. От приложената справка, изготвена от специализирана дирекция П. Д. не може да се направи извод за променена обстановка в Л. Изтъкнатите от чужденеца доводи за отказа му да се завърне в страната на произход са били обсъдени от интервюиращите органи в предишните, изброени по – горе решения. Поради това следва да бъде прието, че жалбоподателят не е посочил нови обстоятелства.

По изложените съображения, Административен съд С. – град намира, че оспореното Решение № УП - 136 от 01.10.2010 г. на И. О. П. Държавна агенция за бежанците е правилно и законосъобразно и жалбата срещу това решение следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Водим от горните съображения и на основание чл. 85, ал. 1, ал. 4 ЗУБ Административен съд С. - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ направеното с жалбата на Л. У. – гражданин на Л оспорване на Решение № УП - 136 от 01.10.2010 г. на И. О. П. Държавна агенция за бежанците.

Решението не подлежи на касационно обжалване и на протест.

СЪДИЯ: